

VED JORDPÅKASTELSEN

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

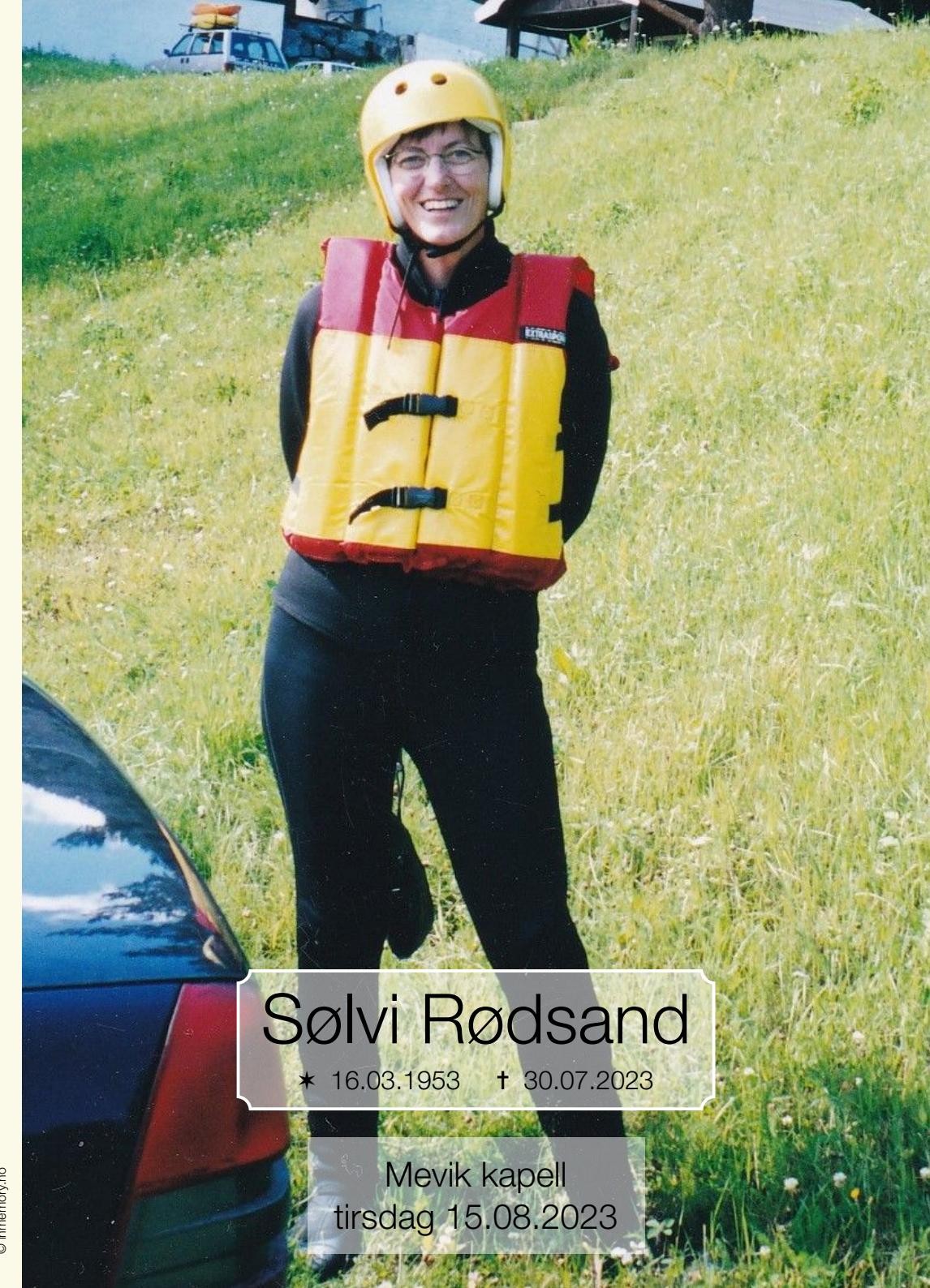
Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

T A. H. H. von Fallersleben 1837 - M J. Chr. H. Rinck 1827

Familien takker for vennlig deltagelse

Prest: Einar Salvesen

Organist: Miroslav Mintchev

Sølvi Rødsand

* 16.03.1953 † 30.07.2023

Mevik kapell
tirsdag 15.08.2023

TIL INNGANG

Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Ewig skal døden være
Kristus underlagt.
Lyset fyller haven,
se, en engel kom,
åpnet den stengte graven,
Jesu grav er tom!

Se, Herren lever!
Salig morgenstund!
Mørkets makter bever.
Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger:
Frelseren er her!
Pris ham, alle tunger,
Kristus Herre er!
Omkved

Omkved
Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Ewig skal døden være
Kristus underlagt.

Frykt ikke mere!
Evig er han med.
Troens øye ser det:
Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære,
seier er hans vei,
evig skal han regjere,
aldri frykter jeg.
Omkved

T Edmond L. Budry 1885 - M G. Fr. Händel 1746

FØR TALEN

Tårnhøye bølger går
langt ifra havn.
Skipet sin skumkrans slår,
dukker sin stavn.
Ikke en stjernes bud
brenner for meg,
da sier Gud av Gud:
Fred, det er jeg!

Løftet på bølgens rygg,
tatt i dens favn,
er jeg i stormen trygg,
kjänner min havn.
Skjuler enn sorgens gys
leden for meg,
skinner dog lys av lys:
Fred, det er jeg!

Jesus, du dyre navn,
dagen tar av.
Los meg engang i havn,
bortenfor hav.
Tal så i dødens stund
ordet til meg,
sagt med din egen munn:
Fred, det er jeg!

T John M. Neale 1862 - M Egil Hovland 1972

VÅR FAR I HIMMELEN!

La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen.

TIL AVSLUTNING

Ikke en spurv til jorden
uten at Gud er med.
Ikke en sjel mot døden
uten hans kjærlighet!
Ikke en blomst er visnet,
ikke en tåre falt
uten at Gud vet om det,
han som er over alt.

Tro det når stormen herjer
bladløse vintertrær!
Tro det når brenning bryter
over de nakne skjær!
Tro det når ubeskyttet
midt i en kamp du står.
Tro det når helt alene
du med en smerte går.

Tro det når noe brister
uten å vokse frem.
Tro det når noen mister
det som var alt for dem!
Tro det når håp går under
uten å reise seg:
Ikke en spurv til jorden!
Det er et ord til deg.

T Ingeborg Prytz Fougner 1948 - M Sigurd Lunde 1973